

Р Е Ш Е Н И Е № 1 2 5

гр.Перник, 29.07.2015 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в закрито съдебно заседание проведено на двадесет и девети юли през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А. М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 368 по описа за 2015 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следно:

Производството е по реда на чл. 294 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството е образувано по жалба на "****"ЕООД, представлявано от П.Е.К.***-управител, против действия по принудително изпълнение на Началника на ДНСК, обективирани в писмо изх. № ПК-2299-04-981/20.07.2015 г. С обжалваното писмо е възложено принудителното изпълнение на заповед № ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г., издадена от началника на РДНСК, Югозападен район, за премахване на незаконен строеж. В жалбата се съдържа искане съдът да разпорежи спиране на изпълнението на оспорения акт на основание чл. 280, т. 1 от АПК.

Ответната страна – Началникът на ДНСК, чрез юрисконсулт И.*** с писмо изх. № П-78-10-00-555/29.07.2015 г., изразява становище за неоснователност на жалбата и отхвърлянето ѝ като неоснователна. Намира за неоснователно и направеното искане за спиране на принудителното изпълнение.

Административен съд-Перник, след като се запозна с жалбата, становището на ответника, както и с приложените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна:

Със заповед ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г., издадена от началника на РДНСК, Югозападен район, на основание чл. 225, ал.1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ е наредено премахването на незаконен строеж "масивна надстройка на масивна сграда /семеен хотел/, изпълнена на кота +6.6 м, с размери 24/20 и височина 2.8 м, извършена в отклонение на одобрените инвестиционни проекти". Незаконният строеж се намира в ПИ №12064, местност Селимица на с.Кладница.

Заповедта е обжалвана пред Административен съд Перник, който с решение № 173/18.11.2011 г. по адм.д.№ 222/2011 г. е отхвърлил оспорването. Първоинстанционното решение е оставено в сила с решение № 3654/13.03.2012 г. постановено по адм.д.№84 по описа на ВАС за 2012 г., с което заповедта на Началника на РДНСК ЮЗР е влязла в сила.

След влизане в сила на заповедта, началникът на РДНСК - Югозападен район, в качеството си на орган по изпълнението, е отправил до извършителя на строежа покана за доброволно изпълнение изх. № ЮЗР-11-781-02-259/13.09.2012 г. и покана изх. № ЮЗР-11-781-02-260/13.09.2012 г. в 14-дневен срок от получаването ѝ. Поканата е получена на 30.11.2012 г. от Е. П. К.***, представител на дружеството по седалището на същото, видно

от приложено известие за доставяне ИД PS 2300 009LBC 3 и известие за доставяне PS 2300 009LBA 1.

Поканата за доброволно изпълнение е публикувана и на интернет страницата на Дирекцията за национален и строителен контрол.

На 04.01.2013 г. служители на РО НСК Перник при РДНСК ЮЗР са съставили протокол №П-78/106 от който е видно, че незаконният строеж не е премахнат доброволно. Извършено е предварително проучване на принудителното изпълнение на премахването на незаконния строеж съгласно изискването на чл.5, ал.1 от Наредба №13/2001 г., като за това действие е съставен протокол №П-76/10-7.

На 15.07.2015 г. е сключен договор между ДНСК и „****“ ЕООД гр.Перник, с който му е възложено извършване на действията по принудително изпълнение на влязлата в сила заповед № ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г. на началника на РДНСК, Югозападен район. С писмо изх. № ПК-2299-04-981/20.07.2015 г. е възложено принудителното изпълнение на процесната заповед да се извърши от 09.30 ч. на 03.08.2015 г. до 17.30 ч. на 14.08.2015 г. Писмото е връчено на 24.07.2015 г. на Е. П. К.***-управител на дружеството.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие следното:

Подадената жалба против постановление за възлагане на принудителното изпълнение на влязлата в сила заповед №ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г. е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес по смисъла на чл. 295 от АПК, доколкото данните по преписката сочат, че жалбоподателят е конституиран, като страна в изпълнителното производство. Жалбата е в срока по чл. 296, ал.1 от АПК и срещу акт по чл. 294 от АПК. Дължи се нейното разглеждане по същество. Като съобрази разпоредбите на чл.297, ал.1 във връзка с чл.234, ал.1 от АПК, настоящият състав намира че не е необходимо насрочване на открито съдебно заседание за постановяване на краен съдебен акт, тъй като административната преписка е комплектована, а събиране на нови доказателства не е поискано от жалбоподателя.

Заповед № ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г., издадена от началника на РДНСК, Югозападен район, е влязла в сила и представлява годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 от АПК. Съдът не обсъжда наведените доводи за незаконосъобразност на заповедта и законността на извършеното строителство, тъй като те са били предмет на производството по адм. дело № 222/2011 г., по описа на АС-Перник.

В изпълнение на правомощието си по чл. 276, ал. 1 от АПК, органът по изпълнението е предприел служебно изпълнителния действия. Изпълнителното производство е започнало с отправянето на покана за доброволно изпълнение в съответствие с изискването на чл. 277, ал. 1 от АПК, по която не са били предприети действия от длъжника по изпълнението. Не се споделят изложените в жалбата твърдения, че поканата за доброволно изпълнение не е връчена надлежно. Видно от доказателствата приложени от органа по изпълнение същата е получена на 30.11.2012 г. от представител на дружеството. Съгласно удостоверението за актуално състояние на дружеството жалбоподател управителите му П.Е.К.*** и Е. П. К.*** го представляват заедно и по отделно. След като управителя Е. К.*** е получил от името на дружеството и по седалището му поканата за доброволно изпълнение същата се счита надлежно връчена и обвързва юридическото лице с правната си сила.

Неоснователни са доводите за некомпетентност на органът предприел действията по изпълнение. Съобразно изискването на чл. 7 от Наредба №13/2001 г. и § 126 ПЗР на ЗИДЗУТ (ДВ, бр. 82/2012 г., в сила 26.11.2012 г.) започнатите до влизането в сила на този закон производства по премахване на незаконни строежи или на части от тях от четвърта

до шеста категория се довършват по досегашния ред. В настоящия случай производството по премахване на незаконно изградения строеж е започнало през 2011 г., след като заповед № ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г. на Началника на РДНСК ЮЗР е влязла в сила, т. е. преди изменението от 26.11.2012 г. Принудителното изпълнение е съобразено и със Становището на съдиите от Второ отделение на ВАС, според което ако заповедта за премахване не се изпълни доброволно в определения в нея срок, то тя се изпълнява принудително от органите на ДНСК по определен с наредбата ред. В случая чл. 271, ал. 2, предложение второ АПК е неприложимо във вр. с § 126 ПЗР ЗИДЗУТ.

Както бе споменато по-горе, в жалбата е направено и искане за спиране на изпълнението на оспорения акт на основание чл. 280, т. 1 от АПК. Съдът намира това искане за неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 297, ал. 4 от АПК подаването на жалба срещу постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаването ѝ. В съответствие с разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК, за да се спре изпълнението, следва да са представени доказателства, че то би могло да причини на оспорвания значителна или трудно поправима вреда. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране на актове по чл. 294 от АПК, преценява дали незабавното му изпълнение може да причини такава вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му. Това означава, че е в тежест на жалбоподателя да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В настоящия случай искането на жалбоподателя за спиране е заявено бланкетно, без да е посочил каквито и да било аргументи и писмени доказателства в подкрепа на същото, относими към предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК, поради което следва да бъде оставено без уважение.

Поради характера на производството и необходимостта от бързина при произнасянето жалбата не е оставяна без движение, въпреки че към нея не са приложени доказателства за внесена държавна такса за образуване на дело. Ето защо „***“ ЕООД, следва да бъде осъдена да заплати дължимата държавна такса в размер на 50 лв., тъй като доказателства за внесена такса по делото липсват.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на П.Е.К.*** в качеството му на управител и представляващ „***“ ЕООД за спиране на действията по принудително изпълнение на влязлата в сила Заповед ДК-02-ЮЗР-154/28.04.2011 г., издадена от началника на РДНСК, Югозападен район обективирани в писмо изх. № ПК-299-04-981/20.07.2015 г.

Решението в тази му част, имащо характера на определение, не подлежи на обжалване.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П.Е.К.*** в качеството му на управител и представляващ

„***“ ЕООД, с адрес: гр.София, ул.***, №***, ет.6, ателие 1, против действия по принудително изпълнение на началника на ДНСК, обективирани в писмо изх. № ПК-2299-04-981/20.07.2015 г.

ОСЪЖДА „***“ ЕООД, с адрес: гр.София, ул.***, №***, ет.6, ателие 1, представлявано от П.Е.К., да заплати по сметка на АС Перник сумата от 50 лв. представляваща държавна такса за образуване на настоящото производство.

Решението в тази му част е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 298, ал.4 АПК

СЪДИЯ: /п/